

ههنگه ژاڻ

ههنگه ژاڤ

چيروكي مندانان

محهمهه فهريق ههسهه

ويئه كيش: شيروان موحسين

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ناراس
ههوليز - ههريمی کوردستاني عيراق

هه‌موو مافیک هاتووته پاراستن ©
دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس
شەقامی گولان - هه‌ولێر
هه‌ریمی کوردستانی عێراق
هه‌گیه‌ی ئه‌لیکترونێی aras@araspres.com
وارگه‌ی ئینتەرنێت www.araspres.com
تەلەفۆن: 00964 (0) 66 224 49 35
دهزگای ئاراس له ٢٨ تشرین (٢) ١٩٩٨ هاتووته دامه‌زران

محهمهد فه‌ریق حه‌سه‌ن
هه‌نگه‌ژال
کتیبه‌ی ئاراس ژماره: ١٠٩٤
چاپی یه‌که‌م ٢٠١١
تیریتژ: ١٠٠٠ دانه
چاپخانه‌ی ئاراس - هه‌ولێر
ژماره‌ی سپاردن له به‌رپوه‌به‌رایه‌تی گشتیبه‌ی کتیبخانه‌ گشتیبه‌کان ٧٢ - ٢٠١١
نه‌خشاندنی ناوه‌وه: ئاراس ئه‌که‌رم
رازاندنه‌وه‌ی به‌رگ: کارزان عه‌بدولحه‌مید
هه‌له‌گری: تریسکه ئه‌حمهد
رینووسی یه‌کگرتوو: به‌دران ئه‌حمهد حه‌بیب

چوار بۆلۈكە ورچى سېى و خرپن، دواى راوراوينى ئەو بەيانىيە، بەنيازى حەسانەو، لە نۆو سەوزەگىاي دامىنى چيادا، لالوپال لىي كەوتبوون. خويان دابوو بەر تىنى خۆرەتاوى مانگى گولان. لەو دەمەدا، ھەنگىك بە گىزوھور بەسەر بۆلۈكە ورچى چوارەمدا فرى. ھەنگى دووھمىش بە گىزوھور بەسەريدا فرى. ھەنگى سىيەمىش ھەر بە گىزوھور بەسەريدا فرى. گىزەگىزى مېشەھەنگ سەرنجى بۆلۈكە ورچى راکىشا. باويشكىكى دورودريژى دا، خوى كىشايەو و ئەمجا ھەلسا. ختووكەى بۆلۈكە ورچى يەكەمى داو راي پەراند. ختووكەى بۆلۈكە ورچى دووھمى دا و رايپەراند. ختووكەى بۆلۈكە ورچى سىيەمىشى داو ئەويشى راپەراند. پرسى:

«داخۆ ھەك من لەم دەوروناو، ھەستى چالاككە دەكەم، ئىوھش ھەستتان پىكر دوو؟»

ھەرسىككىان پىكەو و تيان: «دنيا كشماتە. تەنيا خۆمانىن لەم دۆلەدا چالاكى دەنوينىن. بى خەم بە. ھىچ لە گۆرپىدا نىيە جىي باس بىت.»

چوارەم وتى: «خۆ من مەبەستم لە مروڤ نىيە!»

سىانەكەى تر و تيان: «دەسا ئەوھى ئىمە لىي بترسىن، تەنيا مروڤە!»

چوارەم وتى: «ئىوھ نەختىك گوى بگرن ورچىنە؟»

يەكەم توند گوييەكانى خوى راکىشا و وتى: «من گويم گرتووه!»

سىيەم دوو دەنكە چوالە بادەمى خنىيە گوييەكانى و دەستى بە چاوەكانىيەو ھەرت و وتى: «من ھەردوو گوى و ھەردوو چاويشم گرتوون. ئەمجا چى بکەين؟»

چوارەم وتى: «ورچىنە من بۆنى پوورە ھەنگ دەكەم!»

يەكەم وتى: «ئەمە يەكەم ھەوالى گرنكى ئەمروپە!»

دووھم وتى: «ئاي كە ھەنگوين خۆشە خوايە گيان! زارم بوى ئاو دەكات!»

سىيەم وتى: «لە كارى و ھادا دەستوبرد پىويستە. نەبادا گياندارى دىكە پى بزنان و پىشمان بکەون!»

دووھم پرسى: «لە كوييە با بەپەلە بوى بچىن؟»

چوارەم وتى: «كەواتە با سەرنجى ئاسمان بەين. بزانىن ئەم ھەنگانە رووھو كوى دەفرن؟»

يەكەم: «چاويك بکەن بە چوار!»

دووھم: «گوى بۆ گىزەھى ھەنگ رادىرن. ئەوان گىزەشيان موزىكە!»

سىيەم: «ئەم ھەلە بەفېرۆ مەدەن. بۆلۈكە ورچىنە!»

چوارەم «ئەوھ ھەنگىك، ئەوھ دووان، ئەوھ سىان و...»

به سهر بهرد و به نیو دړك و كه ندوله نندا، به غار شوین ههنگه كان كه وتن. ئەوان نه ده وهستان، چاوشیان بریبووو ئاسمان. بویه هه لده نووتان، ده كه وتن و هه لده سانه وه.

چوارهم به پشوی سواره وه وتی: «خزمینه.. ئەگەر بوهستین.. هه له یان.. ده كه یان و شوینه كه یان نادوژینه وه. ده بیټ هه ر پاكه یان!»

له هیکرا یه كه م وهستا. هه لسا یه وه و وهك مروّف له سهر لاقه كانی راوهستا و به هه ردوو دهستان ئاماژهی كرد و وتی: «خویه تی.. ئەری و هلاّ ئیفتیکم دوزیمه وه! ئەوه تا، ئەوه ههنگه ژالیکه، هۆوه تا به و قه پاله به رزه وه!»

سیانه كه ی ده یكهش وهستان. به لام هینده له پړ وهستان، یه کی چه ند ته قله یه کیان لی دا و به سهر یه كتردا كه وتن. دوا ی كه میك خویان گرت ه وه و به شوین یه كدا له سهر چوارپهل وهستان. ئەمجا ئەوانیش هه مان ده ستور، هه لسانه وه سهر پاشوو. نه ختیكیش ماندوو بوو بوون. چنگیان كرد به چه تری بان چاویان و به رز ده یانروانی.

دووه م: «چاوم لییه.. جا چۆن بیگه ینی؟ به شوینیکی زۆر ړك و ئەسته مه وه یه!»

سییه م: «به داخه وه، باوه ر ناكه م كه سمان بتوانین بو ی سهر كه وین!»

یه كه م: «ئیه سهرنج بدن، بزانی له سهر ئەم هه موو شوینه خو شه دا، له كو ی هیلان ه یان كردوو؟ توخوا ئەوه شوینه؟»

دووه م: «ئاخر بو ئەوه ی ئیمه نه توانین بیگه ینی!»

ماوه یه كه له یه كودوو رامان. ئەمجا به ده وری خویاندا كه وتنه باوه خولی. له پړ چواره میان وهستا. ئەوانی دیکهش یه كه سهر وهستان و به سهر یه كدا كه وتن و به په له هه لسانه وه.

چوارهم وتی: «ئەری و هلاّ ئیفتیکم دوزیمه وه.. ئەگەر بیټو به قسه م بکه ن ئەوا دلنیا بن زۆر به ئاسانی ده توانین بیگه ینی!»

چوارهم وهك مروّف قنج راوهستا و یه كه م چوو ه سهر شانی. دووه میس چوو ه سهر شانی یه كه م. سییه میس چوو ه سهر شانی دووه م.. چوارهم توند هه ردوو قاچی یه كه می گرت و یه كه م توند هه ردوو قاچی دووه م و دووه میس توند هه ردوو قاچی سییه می گرت. به لام ههنگه ژال زۆر له وه به رزتر بوو بتوانن به و شیوه یه بیگه نی. له و ده مه دا، كه سییه م به په رو شه وه سهرنجی زاری ههنگه ژاله كه ی دها و بیری لی ده كرده وه، چوارهم له بنی بنه وه ته واو ماندوو بوو بوو. لاقه كانی كه وتبوونه له رزین و پشتی له ئازاردا وه ختابوو بیی به دوو كه رته وه. بویه دوو نقورچی قایمی له هه ردوو قوله پیی بیوله ورچی یه كه م گرت.

یه كه م: به ده مه دا كه وت. تلور بووه وه و كردی به بۆله بۆل.

دووه م: به پشتدا كه وت. تلور بووه وه و كردی به بۆله بۆل.

سییه م: به سهردا كهوت. تلور بووه وه و كردى به بولهبول.

دواى ماوهيه كه هموو ههلسانه وه سهر پييان. پشوويان هاته وه بهر. درك و چقليان له خويان كرده وه.

چوارهم وتى: «ئيفتى يه كه م جارم له سهر حيساب مه كه ن. ئيفتيكى نوئى نايابم به خيالدا هاتوو. خو م دوزانم ئەم جارهيان يه كاويه كه. برواتان هه بيت، ئەگه ر بيتو هاوكاريى ته واومان له نيواندا هه بيت، ئەوا ده يگه ينى!»

سيانه كه ي تر وتيان: «ئاماده ين بو راپه راندنى ئەم ئيفته نوئيه!»

چوارهم پيشكه وت و ئەوانى تر به دوايدا. داربه نيك هه روا هه شت نو هه نكاويك سهر وو هه نكه ژاله كه كه وتبوو. ببوله ورچه كان له شانى چياكه وه بوئى سهر كه وتن، تا گه يشتنه بنى.

چوارهم به هه ردوو چنگ، توند قه دى داربه نه كه ي گرت و لاقه كانى به قه دپاله كه دا شو ر كرده وه.

سييه م: هه ردوو قوله پيئى چوارهمى توند گرت و لاقه كانى به قه دپاله كه دا شو ر كرده وه.

دووهم: هه ردوو قوله پيئى سييه مى توند گرت و لاقه كانى به قه دپاله كه دا شو ر كرده وه.

هه رچى يه كه ميشه، به ده ستىكى قوله پيئى دووهمى توند گرت و لاقه كانى به قه دپاله كه دا شو ر كرده وه. به وى تريش خهريك بوو كونى هه نكه ژاله كه ي گه وه ره كرد. تاكو بتوانيت هه نگوينى لى دهر بينيت. له و ده مه دا، كه ئەم خهريك بوو چنگى بگاته شانەى هه نگوين، چوارهميان هاوارى لى ههلسا:

«براده رينه ئاگادارتان ده كه م كه وا نيوله په كانم ئەونده گه رم راهاتوون خهريكه بسووتين. باله كانيشم هينده ماندوو بوون، وهخته له بن دهر بين! من له وه زياتر بهرگه ناگرم. بوئيه ناچارم ده بيت بو ماوهيه كه كورت ده ست بهرده م. پشووويه كه ده دم. تفيك له نيو له په گه رمه كانم ده كه م و پاشان قه دى داربه نه كه ده گرمه وه. تكايه ئاگادارى خوتان بن!»

ئەوه نده ي وت و له پر هه ردوو ده ستى بهردا. ئيدى هه ر چواريان به ته پاول به قه دپالى چياكه دا خلوربوونه وه. ده وه نيان شكانده وه. بنچكيان شيلا. بهرد و گليان تلور كرده وه. به دم هه لديرانه وه ده يانبولاند و هاواريان ده كرد. چنگيان له بهرد و دارى چياكه گير ده كرد بو ئەوه ي خويان بگره وه. به لام هه وله كانيان بي سوود بوون. كه سيان خويان پى نه گيرايه وه. دواچار، هه ريه كه له بن ده وه نيكي بناردا گرسايه وه. كرديان به فيزاح و بولهبول. ده نكيان لى هه لبريبوو، نه يانده برپيه وه.

له ناكاو ورچيكي تيسكن و سپى، نه ختيك له مان قه له وتر، به غار به ده نكيانه وه هات. به رسينگ و سه رپشتى ده له رينه وه. گه يشته ئاستى بيچوو و رچه كان و ههلسايه سهر پييان.. بولاندى.. ئەوه نده قايم بولاندى، ئەشكه وته كان ده نكيان دايه وه:

«ئەو چىتان لى قەوماوۋە بۆلۈپ چىقارغان؟ كەمتىيار پەلامارى داۋن؟ گورگ ھەلمەتى بۇ ھىناون؟.. پلنگ و وىزتان ديوە؟.. پىم بلېن، تا ھەر ئىستا ئەوۋى خراپە پىيان بىكەم و لەم دەورونوۋەيان دوور بىخەمەو!»

ئەمجا دەستى دايە باليان. يەكەيەكە ھەلى ساندنەوۋە. دىك و چقل و وردە زىخەكانى لە گيانيان دەرھىنا. پاشان چوو لە كوولەكەيەكدا ئاۋى بۇ ھىنان و كرديشى بەدەميانەوۋە، تاكو ترسيان لەبىر بباتەوۋە. دواى ئەوۋى ھاتنەوۋە سەرخو، بەسەرھاتەكەيان بۇ گىرايەوۋە. ورچەكە وتى: «ئارام بن، خەمتان نەبىت، دواى تاۋىكى كورت دەگەرپمەوۋە لاتان. بەنيازى دىدار.»

*

زۆرى نەخاياند، ورچەكە بە سەتلىكى گەورە و پەيزەيەكى ئەفسونىي درىژ درىژى سەد پلەيىيەوۋە، گەرايەوۋە بۇ لايان. ئەمسەرى لە بنارى چيا دانا و ئەوسەرىشى بە زارى ھەنگەژالەكەوۋە نا. بەدەم گۆرانى وتنەوۋە، پلە پلە بۆى سەركەوت. بىۋلە ورچەكان دايان لە ھارپى چەپلەپىزان. ئەوان لە خوۋشياندا لە جىي خويان ھەلدەبەزىنەوۋە.

يەكەم: «لەو دەچىت لە ئىمە زىرەكتر بىت!»

دوۋەم: «لەوانەيە وا بىت! ئەوۋى راستى بىت من خوم نازانم زىرەكەيەكەم لە چ ئاستىكدايە!»

سىيەم: «ئاخر پى دەچىت ئەو نىكەى سالىك تەمەنى لە ئىمەمانان زياتر بىت!»

يەكەم: «سالىكىش بۇ ورچ زۆرە!»

چوارەم: «بۇچى لىي نەپرسىن؟»

دوۋەم: «كەى كاتى ئەوۋەيە؟ دەبوايە ئىمەش ھاوكاريمان بىكردايە.»

ھەنگ ورووژان و بەھەموو لايەكدا بلاۋبونەوۋە. بەلام ورچ بىياك بوو. بە چنگ شانەى ھەنگونى لەو تلىشە چيايە دەرەھىنا و دەيكرە ناو سەتلە مەزەكەوۋە. بىچوۋە ورچەكان لە ترسى ھەزاران ھەنگى ورووژاۋ نەياندەوۋىرا بە پەيزە درىژەكەدا سەرىكەون. ئەوان لە بنارى چياكەوۋە بەپەرۋشەوۋە سەپىريان دەكرد. چاويان لە دەستى ورچە گەرەكەوۋە بوو.

*

زۆرى نەخاياند، ھەر پىنجيان لە كەنارى چەمەكەى پايان، لەسەر تاشەبەردىكى گەورە كوۋبونەوۋە. ئەوان ھەنگوينيان دەخوارد، كاتىك دىتيان ژمارەيەك ورچى گەورە گەورە بەھەلەداۋان بەرەولايان دىن. ورچە گەرەكان دەيانگرماند و دەيانبۇلاند. يەككىيان بەپەرۋشەوۋە بانگى كردن:

«ئەوۋە ئىۋە لە كوۋن و ردیلەكان؟ لە كەيەكەوۋە لە دووتان دەگەرپىن؟ جىگە نەما نەپىشكنىن!»

یه که م: «ئەو دەیکمە لە دووم دەگەریت! وا دەزانیت ون بووم!»
دووم: «ئەو هشیان دایکی منە! توخواکە ی وای زانیو شتیکم بەسەر هاتوو!»
سییەم: «ئەو هشیان دایکی منە، لەوانە یه وای زانیییت بچکۆلەم و ڕی دەرنابەم!»
چوارەم: «هۆهۆ ئەو ی دوا ی دواو هشی دایکی خۆمە. ئەو هنده بەدواما کوناوکونی کردوو ه توانای لی براوه!»

پینجەم «بیۆلە ورجینە، پی دەچیت ئەو دایکانە پیویستیان بەکۆمەکی ئیمە هەبیت!.. هەیدی! با بەرهو ڕوویان بچین. هەنگوینی شانەتان لەبیرنەچیت، ئەوان ئیستا برسییانە!»

۱۹۹۹/۶/۱۲

هەنگەژال: هەنگی لەکون و تلیشە بەردی چیا دا هیلانە کردوو.
ئیفتیکم بەخەیاڵدا هات: فیلێکم بەخەیاڵدا هات.
ویژ: گیاندارێکی درنده یه، لە جووری پلنگه و بچوو کتره.
بیۆلە ورج: بیچوو ورج.
پووره هەنگ: کۆمە لگە ی هەنگ.
چواله بادەم: دەنکه بادەمی فەریک.
داره بەن: ئەو درهخته ی قەزوان دەگریت و بنیشتی لی بەر هەم دیت.
دوون: درهختی بچوو ک.
هەلسانە وه سەر پاشوو: لەسەر لاق ڕاوهستان.
لەهیکرا: لەناکاو.
پاین: دامین.

